

PISATELJSKI IZZIV 5

Ključne besede: Samomorilec, Smrt, Noč čarovnic, Srce, Nepismenost, Jeziki (ne v smislu telesnega organa), Ozon, Otrok, Poštar(-ka)

“Leposlovje pomeni lepo besedo.”

DRUŽENJE Z LEPO BESEDO

MESTNA OBČINA CELJE

Antiky
knjigarna in antikvariat

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Zveza
Kulturnih
Društev
Celje

Pisateljski izzivi Celjskega literarnega društva

Pisateljski izziv 5:

Izziv ob pomembnih svetovnih dnevih v septembru in oktobru

Urednik zbirke

Bojan Ekselenski

Avtorji proze in poezije

Alenka Kokalj, Barbara Ribič Jelen, Bojan Ekselenski, Ema Julija Jagodič, Justina Strašek, Matej Krajnc, Nada Tržan-Herman, Nevenka Brešar, Nuša Ilovar, Renata Cigler Gandolfo, Simona Babič, Terezija Cvikl

Oblikovanje

Bojan Ekselenski

Naslov uredništva

Celjsko literarno društvo,
Gledališki trg 4
3000 Celje
literarno.drustvo@outlook.com

Izdajatelj

Celjsko literarno društvo
Transakcijski račun
05100-8010642929

Zbirka

Izzivi

V Celju, 2021, 1. elektronska izdaja

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID 87416579](#)

ISBN 978-961-6458-19-1 (PDF)

KAZALNIK

Uvodnik *Dela*

6	Bojan Ekselenski	6
9	Alenka Kokalj <i>Pisateljski izziv</i>	9
	Barbara Ribič Jelen <i>Noč čarovnic</i>	10
	Bojan Ekselenski <i>Širina ničesar</i>	14
	Ema Julija Jagodič <i>Za noč čarovnic</i>	17
	Justina Strašek <i>Brez tebe</i>	18
	<i>Videz trenutka</i>	19
	Matej Krajnc <i>Otrok</i>	20
	Nada Tržan-Herman <i>Hudičev motivator</i>	21
	Nevenka Brešar <i>Jezik</i>	23
	Nuša Ilovar <i>Zakaj?</i>	24
	Renata Cigler Gandolfo <i>Bila je nekoč - mati</i>	25
	Simona Babič <i>Čarovnica Betka</i>	29
	Terezija Cvikl <i>Samomor</i>	30

Razpisi

32

Vsesledje 41/2022

32

Supernova

33

Fanfest

35

Pisateljski izzivi

38

*Zadnja
stran*

Nuša Ilovar

Bojan Ekselenski
(predsednik društva)

Nazadnje smo se dobili na druženju z lepo besedo 31. julija. Čas je za nov izziv!

September in oktober sta izredno bogata s svetovnimi dnevi. Skoraj ni, da ni. Ker gre za nekako jubilejni izziv, smo ga malce obogatili. Najprej seznam svetovnih dni, kot je na Wikipediji.

September

- Svetovni dan boja proti nepismenosti: 8. september
- Svetovni dan preprečevanja samomorov: 10. september
- Svetovni dan prve pomoči: 11. september
- Svetovni dan ohranjanja ozonske plasti: 16. september
- Svetovni dan alzheimerjeve bolezni: 21. september
- Svetovni dan šolskega mleka: 24. september
- Svetovni dan farmacevtov: 25. september
- Svetovni dan jezikov: 26. september
- Svetovni dan turizma: 27. september
- Svetovni dan gluhtonemih: 30. september
- Svetovni dan srca: 30. september

Oktober

- Svetovni dan starejših: 1. oktober
- Svetovni dan vegetarijanstva: 1. oktober
- Svetovni dan glasbe: 1. oktober

- Svetovni dan arhitekture: 1. oktober
- Svetovni dan habitata: 1. ponedeljek v oktobru
- Svetovni dan stomistov: 2. oktober
- Svetovni dan otroka: 3. oktober
- Svetovni dan varstva živali: 4. oktober
- Svetovni dan učiteljev: 5. oktober
- Svetovni dan bivalnega okolja: 6. oktober
- Svetovni dan nepopolnosti: 7. oktober
- Svetovni dan pošte: 9. oktober
- Svetovni dan duševnega zdravja: 10. oktober
- Svetovni dan boja proti bolečini: 11. oktober
- Svetovni dan revmatskih bolezni: 12. oktober
- Svetovni dan standardizacije: 14. oktober
- Svetovni dan hoje: 15. oktober
- Svetovni dan kmetič: 15. oktober
- Svetovni dan hrane: 16. oktober
- Svetovni dan hrbteničnih bolezni in okvar: 16. oktober
- Svetovni dan boja proti revščini: 17. oktober
- Svetovni dan travme: 17. oktober
- Svetovni dan osteoporoze: 20. oktober
- Svetovni dan brez avtomobila: 22. september
- Svetovni dan OZN: 24. oktober
- Svetovni dan delovne terapije: 27. oktober
- Svetovni dan psoriaze: 29. oktober
- Svetovni dan varčevanja: 31. oktober

Izbira ključnih besed je bila naravnost ogromna in kar težko je bilo izbrati dovolj izzivalne besede. Na koncu je padla odločitev!

Izziv je bil sledeč:

- ⇒ Napišite prozno delo, dolgo je lahko največ 2000 besed (12.000 znakov s presledki)
- ⇒ Napišite poezijo, največ 200 verzov.

Od avtoric in avtorjev, ki jih je dovolj v hlačah in krilih, smo postavili sledeči nabor ključnih besed:

- Samomorilec
- Smrt
- Noč čarovnic
- Srce
- Nepismenost
- Jeziki (ne v smislu telesnega organa)
- Ozon
- Otrok
- Poštar(-ka)

Izziv je bil dovolj zahteven, saj se je zahtevala uporaba 4 izmed zgoraj navedenih ključnih besed.

Kljub dovolj zahtevnemu izzivu je prišlo veliko prispevkov. V pričujoči brošuri so po abecednem redu - imen.

Naslednji izziv

Bliža se novo leto in med kopanjem v globino idej sem že pred časom pomislil na Dedka mraza.

Torej izziv:

Napišite pesem ali zgodbo, kjer ima vsaj eno od vlog Dedek Mraz. Lahko je proza, poezija, nekaj vmes, a brez Dedka Mraza ne gre!

Alenka Kokalj

Pisateljski izziv

Druženje z lepo besedo –
dan nam je tale izziv:
ob mnogih »svetovnih« naj dnevih
odziv naš postane igriv.

Besede naj se zavrtijo,
otrok naj v nas zaživi –
srce mu široko odprimo
in pesem naj se oglasi!

Z vedrino na pot se podajmo –
nepismenosti več ne bo!
Saj v svojem jeziku bo vsako
se pesniku odpro uho.

Vsakdo po svoje bo rime
nizal v spomin vsem tem dnem,
vsakdo bo slišal po svoje –
a nekaj pa skupno bo vsem:

je jezik sveta poezija –
in v pesmi je skrito srce;
če v vsakem od nas ni otroka,
zaman so hotenja, želje.

Barbara Ribič Jelen

Noč čarovnic

List na ekranu je srhljivo prazen. Zgodba, ki sem jo pred dnevi slišala od starejšega možakarja, še vedno ostaja samo v moji glavi. Ni čudno, da me ves čas neznosno boli. V tednu dni mi ni uspelo zapisati niti ene same misli, ki bi bila vsaj približno spodobna. Začutim, kako se megla dviga in oblikujejo prve smiselne besede. Zazvoni. Ne v moji glavi, ampak pri vratih. Kot bi se nekdo ulegel na zvonec. Tiste besede počasi izginjajo. V paniki pomislim, da jih morda ulovim in se skoraj uležem na tipkovnico. Spet zazvoni. Nestrpno.

Razjezim se in sočno zakolnem. Preden mi uspe priti do vrat, še tretjič zazvoni. Začutim, kako se mi od pritiska v vratu napnejo žile. S togoto na stežaj odprem vrata. Osupnem. Oseba pred vrati je nedoločljivega spola. Na sebi ima navešena oblačila, ki jih ne morem umestiti v že videne oblike in barve. Na glavi ima črn koničast in malce povešen klobuk. In na rami ... No, si lahko mislite. Najbolj črno mačko, kar sem jo kdaj videla, in to z belo piko na koncu repa.

Še vedno imam odprta usta, ko mi pred nos pomoli veliko zaprašeno ovojnico. In izgine. Kot bi izpuhtela. Ovojnica pade na tla. Poberem jo in kot v počasnem posnetku obkrožim hišo. Ni sledu o nenavadnem poštarju. Logika me še ni zapustila: »Ne, to že ni mogel biti poštar. Ti zvonijo le enkrat, pa še nedelja je.«

Srkam vročo kavo in opazujem ovojnico. Na njej ni imena. Obrnem jo. Na hrbtni strani je zlepljena z žigom. Vzamem povečevalno steklo in ga skrbno opazujem. No, česa takega še nikoli nisem videla. Na žigu je popolnoma jasen odtis metle.

Spreleti me srh: »Čarovnice.«

Radovednost je močnejša od pomislekov in ovojnico odprem. V njej je zložen list. Razgrnem ga. Videti je povoščen in star. Ob robovih je rahlo scefran s sledjo ožganin. Kot bi ga nekdo potegnil iz ognja. Z umetelno okrašeno pisavo in črnilom, rdečim kot kri, je zapisano: »Pridi danes zvečer ob polnoči pred pokopališče Golovec in izvedela boš drugo stran zgodbe.«

Pet minut pred polnočjo me radovednost prižene na Golovec. Upam, da se ne uresniči tisto: »Radovednost je še mačko ubila.« Potolažim se z mislijo, da imajo čarovnice rade mačke. Ali je morda obratno? No, kakor koli. Za ugibanja in strah je zdaj prepozno.

V cerkvenem zvoniku odbije polnoč. Pomislim: »Le od kod cerkveni zvon v tej zgodbi, saj ni nobene cerkve tukaj blizu?«

Tišina se spusti, razločno slišim njeno prhutanje. Ne, pa ni tišina. Tik ob meni pristane. Oseba, ki mi je prinesla sporočilo. Na metli.

»Le kakšen pogon ima to prevozno sredstvo,« me zanima.

»In v kakšnem jeziku se bom sporazumevala?«

»Pusti zdaj to,« se pojavi jasna misel. Zavem se: »Aha, telepatija. No, tudi prav.«

Prhutanje in švistenje. Pristane množica čarovnic. A vendar ne čutim ničesar zloveščega.

»Bele čarovnice,« me pogleda s smehom v očeh. »Jaz sem prva med njimi.«

Obkrožijo me, kot bi me želele zaščititi.

»To noč prihajajo iz teme najrazličnejša bitja. Tudi zlobna. In tista, ki iščejo pot domov. Nočem, da se ti približajo. Kradejo energijo.«

Nekaj časa je vse tiho, potem nadaljuje: »Tisti starejši možakar, s katerim si govorila. No, doživel je obisk veščarja. Prestrašil se je in ustavil vozilo. Veščar je spremenil tok časa in prometna nesreča je imela hude posledice za nekoga drugega. Ni prav, da se vmešamo v človeška življenja. Ampak se zgodi tudi najboljšim.«

Pomigne: »Pridi, sprehodimo se po pokopališču, če želiš slišati zgodbe pokopanih, pa tistega veščarja ti predstavim.«

Prime me pod roko in začne pripovedovati. Prikažejo se spomeniki, ki jih tukaj še nisem videla. Vsako ime ima svojo zgodbo in drugačno smrt.

Pogledam jo: »Tisti mrtvi so že zdavnaj odšli, naj počivajo v miru.«

Vzdihne: »Večinoma res, vendar so se dolgo motovili po tem svetu in vznemirjali ljudi. Sčasoma smo jim le lahko pomagali, težko so odšli onkraj. A nekaj jih je še vedno tukaj. Tisti, ki so umrli nasilne smrti in samomorilci. Vsako leto na to noč se prikažejo. Pa ne tukaj. Blizu Vipote. Če te zanima, lahko gremo tja.«

Pokimam.

Potisne me, da sedem na metlo. Presenetljivo udobna je in mehka. Boljša od najudobnejše limuzine. V hipu pristanemo na hribu.

»Zakaj Vipota?«

Zmigne z rameni: »Že od nekdanj je bilo tako. Nekatera bitja rada nagajajo ljudem in jih strašijo. Sploh v temnih in nevihtnih nočeh. Ljudje so začeli temu kraju praviti Hudičev graben. Krožile so zgodbe o tem, da tukaj hudič v kotlu kuha ljudi in da mu včasih kotel raznese. Le najpogumnejši so si še upali na ta kraj.«

V mojih očeh se pokažejo vprašaji.

»No, saj ni tako. Le temna bitja rada hodijo sem. Ustrezajo jim energije, ki krožijo tukaj. Napajajo se s človeško grozo in strahom.«

Pristaneva ob robu množice. Začutim srce v grlu. Zlo, tema, groza. Plazijo se okrog mene, stiskajo krog in me dušijo. Bitja iz najhujše more, pošasti, zombiji, morilci, grde čarovnice z bradavicami na nosu in krokarji.

Moja sopotnica v trenutku izgine. Znova jo vidim daleč stran. Strah me je in pomaham ji, naj pride nazaj.

Nenadoma se mi približa mlad fant, skoraj še otrok. Ima zelenkasto blede polt, velike črne podočnjake in smrt v očeh: »A si ti tudi prišla sem delat samomor?«

Njegov mrzel glas mi požene mravljince po vsem telesu. V grozi pograbim metlo in pomislim, da bi bila rada doma.

V hipu stojim pred vrati svojega doma. Komaj zmorem verjeti in si glasno oddahnem: »Hvala Bogu.«

Metlo prislonim na steno in žal mi postane, da nisem spoznala veščarja.

Bojan Ekselenski

Širina ničesar

Jeziki.

Vsi govorijo,
Nešteto je jezikov,
Gugl vse prevede,
A nihče ne govori jezika srca,
Nihče ne sliši jezika srca,
Molk.

Mepismenost.

Res je to grdo,
Znaš pisati,
Pa ostal nepismen,
Saj vprašal me za smer,
Kjer ni strani.

Moč čarovnic.

Čarovnice imajo praznik,
Dobile so kupon popusta,
Vse črne so od črnega petka,
Nabavile sesalec z GPS,
Zdaj bodo našle,
Česar ni.

Otrok.

Vsakdo je otrok,
Ni ga na svetu,
Ki ni otrok.
Zakaj potem vsi ubijejo otroka v sebi?

Ozon.

Čeprav nas zastruplja,
Je nepogrešljiv,
Katastrofa je,
Če ga ni,
Katastrofa je,
Če je.
Njegova bližina ubija.

Poštar.

Vedno dvakrat pozvoni,
Prinese položnico,
Prinese paket,
Prinese letake,
Ni ga!
Zdaj dela na daljavo.

Bamomorilec.

 amomorilec.

Tisti, ki sebe ubije,
Tisti, ki je sam sebi odveč,
Svoj obup,
Raztopi v žalosti drugih.
Smrt.
Vsakdo je obsojen na smrt,
Rojstvo je začetek smrti,
Enaka je za berača in bogataša,
Smrt je ultimativni komunist.

Sedel sem na kamen,
Gledam naokoli,
Štopam!
Jezikov molka ne znam,
Nepismen sem za zven tišine,
Za noč čarovnic ni bilo noči,
Sem otrok časa stoječe ure,
Ozon naročim preko Bolhe,
Ki mi ga poštar prinese po internetu,
Še samomor ima svoj profil na Meti,
Smrt pa konča na zavodu za nezaposlene.
V vinu je resnica,
Cica, Mica, gotova je to priča.

Ema Julija Jagodič

Za noč čarovnic

Otrok je sedaj,
tukaj velik',
vsi imajo kaj,
za jest' pa za pit'.

Za noč čarovnic,
drhti nam srce,
da videli bomo,
kar nas straše.

Ozona sedaj,
ne rabimo več,
tema nas zajela je,
to je čisto preč.

Justina Strašek

Brez tebe

Skuštrane ure,
ožete oči,
žarko opoldne,
ledeno popoldne.

Suhe veje dreves
čisto negibno
med listjem ležijo,
kjer bo na koncu noči
zavladala zadnja noč,
kruta noč čarovnic.
Led bo pod zemljo
na njivi tam spodaj.
Noč brez spanca,
noč brez srca.
Granitna usoda- smrt.
Sanje mrtve, zamrznjene
v votlinah oči.

Na kraju te noči upanje,
kot nebogljen otrok.
Lažni malik, ker je konec.

Videz trenutka

Verjetno so najlepše stvari doma
v nas samih,
če jih znamo gledati
v zrcalu svoje lastne duše.
Slutimo podobe ločene od videza.
Včasih morda srečaš izrodek človeka,
ki muči nebogljeno živo bitje.
Ko prodreš pod zunanji videz
tega ne značaja
najdeš močvirje ali greznico,
brezoblični kamen samomorilca.
Ne najdeš električne strune naklonjenosti,
ki je pripeta s tanko verigo
vzajemnega razumevanja.
Občutek imaš, da govori
v vseh mogočih jezikih.
Sploh ne veš, da je nepismen
vse dokler mu poštar
ne prinese pošte.
Slišiš kletvice, ki švigajo v ozonu.

Matej Krajnc

Otrok

sedi na pločniku in gleda
kdaj bodo odprli vrata
gospa iz prvega nadstropja se mu
zdi tuja
čeprav se že dolgo poznata

ograje so zanj previsoke
okna so zanj preozka
mimo njega grejo reve in težave
mimo njega gre tudi gosposka

in vsaka ura se vleče
kot klop na avtobusni postaji
ko bo zrasel bo imel besedo
dokler mu je ne vzamejo amandmaji

vrtno ute so zanj preveč lesene
avtomobili preveč plehnati
sedi na pločniku in posluša
kaj se dogaja za zaprtimi vrati

ograje so zanj previsoke
okna so zanj preozka
mimo njega grejo reve in težave
mimo njega gre tudi gosposka.

Nada Tržan-Herman

1. PESEM

Jeanne Hébuterne Modigliani

[https://en.wikipedia.org/wiki/](https://en.wikipedia.org/wiki/Jeanne_H%C3%A9buterne)

Jeanne_H%C3%A9buterne

Moja pesem je prostor.
Otrôk sem, ki pleše in joče,
slikam jutra in zarje večera,
srce se smeje - smrti naproti.
Zemlja izginja, v dvoje - brez teže.

Moja pesem je prostor.
... za plimo, oseko, pogubo,
za temne, igrive kodre satira,
za bolečino ugriza ljubezni,
za okove, ki nočem jih sneti.

Moja pesem je prostor.
Dvorana brez sten... vidiva zvezde;
vidiva sebe: jaz v tebi, ti v meni;
zreva v oči si – polne praznine,
oči hrepenjenja na jadru bolezni!

Moja pesem je prostor

... za prazne oči, široko odprte!*

Modi, ti slikaš ta ogenj, to krivdo!

... ljubiš oči polne strastne nesreče,
prazne oči - in upanje mrtvo.

Moja pesem je prostor

... za samomorilko, zvezano s tabo,
saj struna sama od sebe ne poje;
otrôk sem in ótrok je v meni...

Na pot grem - kjer prostor je pesem!

* Jeanne Hébuterne s klobukom in ogrlico (Amedeo Modigliani)

Nevenka Brešar

Jezik

Našla sem stari kovček.
Na njem so polepljene
razglednice določenih krajev.

Tisto osebo,
ko je spremljal kovček
je znal tuji jezik.

Vsa radovedna odprem
gumba na vsaki strani.
V njem najdem njegovo življenje.

Na gubastem papirju.
Z veliko pisavo
so shranjene besede.

Lepo je brati pesem
staro par let.
Ki jo oblikuje tuji jezik.

Nuša Ilovár

Zakaj?

Zadnji božič,
zadnje novo leto ...
Tako rada sem ob praznikih
pritiskala na tipke spominov.

Letos pa –
neuresničeni načrti in obljube,
obstali predmeti,
nedokončane zgodbe,
osamela ura.

Sovražim te!
Brez odlašanja,
brez milosti si vdrla
v naš dom
in se prvič polastila
dragocenega življenja,
ki je utripalo ob meni.

Ne dovolim ti,
da v kratkem prekineš
še kakšen dih ob meni!
Že prvega ti ne odpustim!

Renata Cigler Gandolfo

Bila je nekoč - mati

Zaprla je vrata za sabo. Kovček je odložila v predsobi, in, končno je lahko sezula lične male salonarje, ki so ji bili malce tesni. K sreči, če ne štejemo, da je stala na pogrebni slovesnosti skoraj celo uro, ni veliko hodila v njih.

S taxijem se je pripeljala do materinega domovanja, kjer bo preživela naslednjih pet dni, kar ji bo moralo zadoščati, da ga popolnoma izprazne in osveži z novo zidno barvo, da ga bo potem lahko vrnila lastniku, in, dobila povrnjeno kavcijo, ki jo je ob vselitvi pred desetimi leti, plačala mati.

V stanovanju je vladala tišina, bilo ji je čudno prazno pri duši. Prižgala je radio, pristavila vodo za kavo,

Najprej se je morala navaditi na misel, da matere ni več. Smrt jo je prehitela in prekinila njeno potovanje po tem svetu. Pa ravno na noč čarovnic.

Žalostno novico so ji sporočili iz bolnišnice, kjer je ležala zadnje tri dni, nato pa ji je, po zdravnikovih besedah, odpovedalo srce.

Žal ji je bilo, da v njenih zadnjih urah ni bila ob njej. Ampak, kako le?

Živela je v majhnem kraju, oddaljenem eno uro vožnje od glavnega mesta, v majhni, lični hišici z vrtom. Poučevala je tuje jezike na edini srednji šoli v kraju.

Bila je zadovoljna s svojim delom, ob vikendih se je navadno odpeljala do mame, in se nato ob nedeljskih popoldnevih vračala domov.

Sploh ji ni bilo jasno, kje in kako bi mati lahko staknila pljučnico. Ampak, zgodilo se je, brez da bi lahko sama kakor koli pomagala.

Voda v džezvi je vrela. Vzdihtila je, si nataknila mamine tople copate in zakuhala kavo. Po licih so se ji udrle solze. Vsa zatajevana žalost je planila ven iz nje in morala je sesti.

Ob izdatni skodelici kave se je počasi umirila.

Še vedno je imela na sebi majhno črno oblekico, ki, resnici na ljubo, ni bila najbolj primerna za pogreb, vendar česa boljšega v omari ni našla.

Ogrnila se je z velikim, temno sivim šalom in pospremila mamo na njeni zadnji poti. Imeli so žarni pokop, položili so jo poleg dvajset let poprej umrlega očeta.

Ob odprtem grobu se je nabralo nekaj še zadnjih preživelih sorodnikov, mati je bila zadnja iz svoje nekoč velike družine. Tu so bili le še bratranci in sestrične, štirje so prišli iz Avstrije. Le-ti so bili precej navezani na mamo, skoraj, kot bi bili njeni otroci.

Srečanje je bilo pristno, iskreno, na njihovih obrazih je sijal mir in skoraj neviden nasmeh.

Po končani slovesnosti jih je brat povabil na zakusko, kot je rekel, da opravijo sedmino in nazdravijo preminuli materi.

»Saj,« je rekel, »vem, da mama ne bi želela kislih obrazov in veliko solz, ampak bi se nam pridružila pri zdravici.«

Hrane je bilo obilo, in bila je okusna, če je odštela sladico, zelo ponesrečen borovničev zavitek, ki je na pogled mnogo obetal, a je bil prazen in voden.

Tiho je srebala vročo kavo, zunaj je pričelo deževati.

»Škrap, škrap, škrap,« so vodne kapljice padale po okenskem steklu.

Zazrla se je ven, v sivi popoldan, in nenadoma se ji je zazdelo, da je v odsevu balkonskih vrat zagledala materino silhueto.

Obrisala si je solze in vstala. Mati ji je stopila naproti.

»Ste za ples, lepa gospodična?« jo je pobarala. Razširila je roke in jo objela.

Nato sta se v ritmu lahkotnega valčka zavrteli po sobi.

Od nekod se je v sobo priplazila Mozartova glasba. Mati je brundala melodijo v taktu in vrteli sta se, vrteli.

V glavi se ji je zvrtilo, izpustila je mamo iz objema.

»No,« ji je rekla le-ta, »pa lepo se imej.« nato je izginila skozi silhueto v oknu.

»Ah, mati moja,« je dahnila. »A se spominjaš filma Plesala je eno samo poletje?«

»No, ti si preplesala celo svoje življenje, dala si nam poguma, humorja obilo, vsako stvar si obrnila na smeh, naučila si nas, naj nikoli ne obupamo, saj je življenje preveč kratko, minljivo in prelepo, da bi se obremenjevali s problemi in težavami dan za dnem.«

»Hvala ti za to popotnico in za življenje, ki si mi ga dala. Le-to je moje, kot si vedno govorila in samo jaz imam pravico odločati o tem, kaj bom in kaj ne, naredila v določeni situaciji.«

»Hvala ti tudi za tale zadnji valček, ki mi je še vlil poguma, da si zvrhala njegovo dozo, in me napolnil z odločnostjo in močjo do nadaljnjega življenja.«

»Če bo božja volja, se vidiva naslednjič tam nekje, za mavrico, kamor gredo naši štirinožni prijatelji, ko nas zapustijo tukaj, na zemlji. Prepričana sem, da bo moja psička skakala tamkaj skupaj z nama in vse tri bomo užile božjo mano.«

Nič več ni ostalo nedorečenega.

Zleknila se je na pospravljeno posteljo, ki je, mimogrede, bila mehka kot en sam puh, in se pogreznila v zdravilen spanec.

EPILOG

Nikoli, prav nikoli nisem pisala o svoji družini in njenih članih, čeprav sem dokaj zagnana ljubiteljska pisateljica, in je tema »Moja družina« skoraj nepogrešljiva v beležki vsakega pesnika ali pisatelja.

Ah, ja, res, za brata sem napisala hudomušno zdravljico za njegovega abrahama.

Pred kratkim pa sem izgubila mamo, za katero, mimogrede, sem bila sto odstotno prepričana, da me bo preživela, in, nastala je tale mikrozgodba.

Ne bom rekla, da je resnična, pa tudi ne, da ni. Je pa en kratek insert mojega razmišljanja v tistih žalostnih dneh.

Simona Babič
(Pisarka Simona)

Čarovnica Betka

Čarovnica Betka pretkana je cvetka,
ne bo dopustila, da bi jo raja ulovila.

Govorila resnico bo s svojo desnico,
ob tem dodelila ljubezni pravico.

Če treba zajahala metlo bo, šla tudi tja,
kjer širijo vest, da je 'čarovnica'.

Grmada bo jezik tistim smodila,
ki so lagali in v strahu priznali,

da so se sami z ognjem igrali,
ko namesto ljubezni, smrt so sejali.

Zdaj veš - srce Betkino je na pravem mestu,
pazi, da noč čarovnic ne vodi k manifestu.

Čira čara za en hvala:

Terezija Cvikl

Samomor

Samomor
Kaj v tebi je,
da se ti svet podre,
da se ti tako stemni,
da ti za živeti ni.

A bo svet kdaj
razjasnit znal,
kaj v človeku se zgodi,
da samomor nardi.

Ko mati sina izgubi,
večje bolečine ni,
da si izbere tako pot
in samomor nardi.

Zdaj peto leto teče že,
ko si zapustil me,
bolečina še vedno enaka je
in vprašam se zakaj zakaj
a odgovora ne dobim nazaj.

Pisateljski izziv 1 na YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=xadsfmS0UL0&t=3s>

Pisateljski izziv 2 na YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=plcDtAvvD8Q>

Pisateljski izziv 3 na YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=ly2rQWAZJK0&t=3s>

Pisateljski izziv 4 na YouTube:

KMALU

Pisateljski izziv 5 na YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=T5PwvR1udOc&t=4s>

Razpisi Celjskega literarnega društva za 2021/22

Celjsko literarno društvo ima nekaj stalnih in tematskih razpisov.

Vsesledje - za številko 41 (letnik 2022)

Revija Vsesledje je splošna revija za kulturo in literaturo. Izhaja 1x letno, praviloma oktobra, ko je predstavitev, ki je ena od osrednjih prireditev Celjskega literarnega društva.

Odgovorni urednik revije je dr. Zoran Pevec.

V reviji objavljamo:

- ⇒ poezijo (zaželeno je nekaj pesmi, da ima urednik določen izbor)
- ⇒ prozo (kratke zgodbe)
- ⇒ esejistiko
- ⇒ recenzije
- ⇒ dramatiko (kratka dramska besedila)

Pomembno o pripravi besedila za objavo:

- ⇒ Besedila morajo biti v elektronski obliki (wordov format) poslana po elektronski pošti kot priloga.
- ⇒ Tipkanih ali pisanih besedil po pošti **ne sprejemamo**.
- ⇒ Besedil ne okrašujte, naj bo samo navadno besedilo.
- ⇒ Slike, ki jih želite vključiti v besedilo, pošljite posebej in v besedilu označite, katero sliko kam vstaviti. Slike, vključene v Wordov dokument so neuporabne za tiskano publikacijo.
- ⇒ Vsako besedilo mora vsebovati tudi ime in priimek avtorja(-ice) in zaželeni so kontaktni podatki (gl. varovanje zasebnosti).
- ⇒ Prispevki se honorirajo samo izjemoma
- ⇒ Rok za pošiljanje za tekoče leto je 1. junij. Prispevki, ki prispejo kasneje, se objavijo samo po dogovoru z urednikom.

Poseben del revije je Mlado Vsesledje, kjer objavlja osnovnošolska in srednješolska mladina.

Pošiljanje prispevkov:

⇒ celjsko.literarno@outlook.com (društvo)

⇒ zoran.pevec@gmail.com (odgovorni urednik)

Obiščite tudi spletno stran <http://cld.si> in <http://cld.si/Vsesledje.html>

Kmalu: delavnica interpretacije poezije

Branje poezije je zahtevno. Tudi branje lastnih prispevkov je običajno precej stresno. V društvu se zavedamo zahtevnosti, zato smo v sodelovanju z ZKD Celje in amaterskim gledališčem Zarja pripravili delavnico Interpretacija poezija.

Delavnica se bo predvidoma začela 6. 10. ob 17:30 v Celjski kulturnici.

Delavnica na spletu:

<http://cld.si/INterpretacijaPoezije.html>

Supernova

Revija Supernova je edina slovenska revija za fantazijsko književnost. Izhaja 2x letno in sicer aprila in septembra.

Glavni urednik Supernove je Bojan Ekselenski.

Objave v Supernovi:

- ⇒ Proza – dolžina do 7500 besed (45.000 znakov s presledki - standard za kratko zgodbo). V primeru, da je prispevek del večjega literarnega dela, je priporočljivo navesti naslov izvirnega dela.

- ⇒ Esej – obseg do 3500 besed (21.000 znakov s presledki) – vsebina naj bo povezana s fantazijsko književnostjo.
- ⇒ Recenzija fantazijskega literarnega dela (prednost imajo domači avtorji, lahko je tudi recenzija prevoda) - obseg do 3500 besed (21.000 znakov s presledki)
- ⇒ Poezija – obseg je omejen na 300 verzov. Priporočamo pošiljanje več pesmi, da ima urednik izbor in dobi vpogled v avtoričino (avtorjevo) ustvarjanje

Tehnične zahteve:

- ⇒ Obvezno v elektronski obliki, brez oblikovanja (doc, docx, txt, odt)
- ⇒ V enem dokumentu je lahko več literarnih del.
- ⇒ Vsak dokument mora biti opremljen z imenom in priimkom avtorja(-ice), zaželeni so še kontaktni podatki (gl. varovanje zasebnosti)
- ⇒ Dokumenti morajo biti poslani po elektronski pošti
- ⇒ Morebitne slike naj bodo poslane posebej, v dokumenti naj bo navedeno, kam katero sliko vstaviti.
- ⇒ Besedila, ki presegajo predviden obseg, se objavijo samo po dogovoru z urednikom.
- ⇒ Rok za pošiljanje za spomladansko številko: 1. 2. (tuji) oz. 1. 3. (domači).
- ⇒ Rok za pošiljanje za jesensko številko: 1. 8. (tuji) oz. 15. 8. (domači).
- ⇒ Besedila, ki pridejo po datumu, se shranijo za naslednjo številko.
- ⇒ Besedila, objavljena v Supernovi, so lahko (ali bila) objavljena tudi v drugih revijah ali drugih publikacijah.
- ⇒ Besedil na papirju ne sprejemamo.

- ⇒ Vsak avtor je upravičen do avtorskega izvoda. V Supernovi objavljene zgodbe gredo v nabor kandidatov za nagrado supernova.
 - ⇒ Honorarjev praviloma ne izplačujemo.
- Pošiljanje prispevkov:
- ⇒ bojan.ekselenski@gmail.com (glavni urednik)
 - ⇒ celjsko.literarno@outlook.com (društvo – obvezno pripišete v mail – Za Supernovo, saj besedila privzeto gredo za Vsesledje).

Spletna stran: <http://cld.si> posebej Supernova: <http://cld.si/supernova.html>

Fanfest

Fanfest, slovenski festival fantazijske književnosti je edini takšen dogodek v Sloveniji in je del povezave sorodnih festivalov v regiji. Stalni gost festivala je prof. dr. Zoran Živković, eden najpomembnejših svetovnih pisateljev in priznani esejist, teoretik in pedagog. Tradicionalno vodi literarno delavnico na Fanfestu.

Praviloma se odvija predzadnji ali zadnji septembrski vikend.

Gostje festivala so domači in tuji avtorji(-ice), ki so pomembni za razvoj slovenske fantazije.

Na vsakem festivalu objavimo mednarodni tematski razpis. Tokrat sta aktualna kar dva razpisa, ki vsak zase odražata duh časa, ki ga živetarimo.

Pravljíčna bitja iz središča Zemlje

Čisto po naključju odkrijejo brezno, ki se nikakor ne konča. Ne čisto priseben znanstvenik (delovno ime: dr. Retep Peter Frustrič) najde pot, ki gre vse globlje in globlje, dokler se ne znajde v deželi ob središču Zemlje. Tam živijo vsa mogoča pravljíčna bitja - vilinci, škratje, volkodlaki, vampirji, zmaji, ajdi, vile (tudi rojenice), lesni duhovi ipd. (priporočam mitološka bitja domačih krajev). Znanstvenik se pobrati z njimi in jih vodi na površino.

Kraj dogajanja: Celje.

Lahko potujete v preteklost, prihodnost ali ostanete v današnjih časih. Pomembno je, da na zrak spravite pravljíčna in mitološka bitja.

Kaj, če so teorije zarote čista resnica?

Zemlja je ploščata, s cepivom nam vgrajujejo nanočipe, da nas daljinsko upravljajo, svetu vladajo reptili s pomočjo svojih služabnikov. S 5G nas programirajo ...

Dobrodošli v družbi alternativne resnice!

Priporočeno je del dogajanja postaviti v Celje.

Pogoji?

- ⇒ Forma: Poezija ali proza v elektronski obliki (docx, doc, rtf, txt, odt).
- ⇒ Dolžina besedila: do 20.000 besed (60.000 znakov s presledki)
- ⇒ Obvezno dopišite: ime, priimek, domači naslov (zaradi pošiljanja tiskovine), e-mail,
- ⇒ Neobvezno: spletno mesto, če ga imate, GSM ipd.
- ⇒ Seveda se zavezuje, da bomo osebne podatke uporabili zgolj za potrebe razpisa (gl. varovanje zasebnosti).
- ⇒ Rok za oddajo vaših del: **15. julij 2022**. Kasneje prispela dela se uvrstijo v dogovoru z urednikom.
- ⇒ Besedilo mora biti v elektronski obliki, opremljeno s podatki o avtorju(-ice) - ime, priimek, e-mail, naslov bivališča (zaradi pošiljanja Supernove) in po želji GSM, spletna stran ipd.
- ⇒ Prispevkov v tiskani obliki ne bomo upoštevali. Časi ročnega pretipkavanja so nepreklicno minili.

Pošiljanje besedil:

- ⇒ fanfest.festival@gmail.com (e-mail festivala)
- ⇒ bojan.ekselenski@gmail.com (organizacijski vodja festivala in urednik festivalske zbirke)
- ⇒ celjsko.literarno@outlook.com (društvo – obvezno pripis – Za fanfest)

Fanfest na spletu:

- ⇒ <http://fanfest.si>

Pisateljski izzivi

Spremljajte našo spletno stran, saj je vsak mesec nov pisateljski izziv, povezan s tistim mesecem. Na osnovi predlaganih ključnih besed ipd. spišite miniaturo (do 500 besed, tudi če je malenkost več, vas ne bomo zavrnila) ali pesem (do 50 verzov, lahko je tudi kakšen več) in pošljite na:

- ⇒ celjsko.literarno@outlook.com

Vsako prispelo delo (rok za oddajo je načeloma zadnja sreda v mesecu - datume spremljajte na spletni strani) je dobrodošlo in upamo, da se boste udeležili tudi Druženja z lepo besedo, ko se prispela dela preberejo. Sledi objava na YouTube in brošurici, kot je ta.

Naj vam steče lepa beseda!

Naslednji pisateljski izziv:

Ključna beseda:

Dedek Mraz

Napišite prozo ali poezijo, kjer igra Dedek Mraz eno glavnih vlog

ZADNJA STRAN

Zadnji božič,
zadnje novo leto ...
Tako rada sem ob praznikih
pritisкала na tipke spominov.

Nuša Ilovar

2001 - 2021
20 let